



Arrest

nr. 122 088 van 3 april 2014
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Turkse nationaliteit te zijn, op 9 augustus 2013 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 24 juli 2013 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20), aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 1 augustus 2013.

Gezien titel *Ibis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking van 26 augustus 2013 met referentienummer REGUL X houdende vaststelling van het rolrecht.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien de synthesesamenvatting.

Gelet op de beschikking van 20 januari 2014 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op de vraag tot horen van 28 januari 2014.

Gelet op de beschikking van 20 februari 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 maart 2014.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. MUTOMBO, die *loco* advocaat M. SAMPERMANS verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché K. ECHATTI, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De bestreden bestuurshandeling betreft de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 24 juli 2013 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20), aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 1 augustus 2013.

2. Over de rechtspleging

Overeenkomstig artikel 39/81, zevende lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) *“doet de Raad uitspraak op basis van de synthesesememorie behoudens wat de ontvankelijkheid van het beroep en van de middelen betreft en zonder afbreuk te doen aan artikel 39/60”*.

3. Onderzoek van het beroep

3.1 In een enig middel voert de verzoekende partij de schending aan van artikel 8 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden van 4 november 1950, BS 19 augustus 1955, *err.* BS 29 juni 1961 (hierna: het EVRM), van de motiveringsplicht en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

3.2 Er dient op te worden gewezen dat overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de vreemdelingenwet aan de partijen bij beschikking de grond werd meegedeeld waarop de kamervoorzitter zich steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* werd het volgende gesteld:

“Overeenkomstig artikel 39/81, zevende en vijfde lid, van de vreemdelingenwet, “doet de Raad uitspraak op basis van de synthesesememorie”, waarin “alle aangevoerde middelen worden samengevat”.

De bestreden beslissing geeft duidelijk de juridische grondslag aan, en bevat een feitelijke motivering die evenredig is aan het gewicht van de genomen beslissing op basis van de elementen die op het moment van de bestreden beslissing in het dossier aanwezig waren. In de bestreden beslissing wordt duidelijk aangegeven waarom aan de hand van de voorgelegde bewijzen niet afgeleid kan worden dat betrokkenen een duurzame en stabiele relatie hebben. Immers, de verzoekende partij legt een ter staving van de stabiele en duurzame relatie slechts één enkele, ongedateerde foto voor. Tevens dient te worden opgemerkt dat indien een beslissing gemotiveerd is met algemene overwegingen of zelfs een voorbeeld zou zijn van een gestandaardiseerde, stereotiepe en geijkte motivering, dit louter feit op zich nog niet betekent dat de bestreden beslissing niet naar behoren gemotiveerd. De verzoekende partij maakt niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt om te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen, derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het doel van de formele motiveringsplicht.

Uit het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij op 1 februari 2013 een aanvraag voor een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie heeft aangevraagd (bijlage 19ter). Op de bijlage 19ter werd uitdrukkelijk aangegeven dat de verzoekende partij ten laatste op 1 mei 2013 volgende documenten moest voorleggen: bewijzen duurzame relatie elkaar 2 jaar kennen relatie met 3 ontmoetingen van tenminste 45 dagen, ziekteverzekering Belg, geregistreerd huurcontract en bewijzen inkomsten Belg. Uit het administratief dossier blijkt inderdaad dat de verzoekende partij slechts één ongedateerde foto ter staving van het duurzaam en stabiel karakter van haar relatie heeft voorgelegd. Zoals de verwerende partij in de bestreden beslissing terecht stelt, is dit onvoldoende om het duurzaam en stabiel karakter van haar relatie te staven. Tot slot wordt opgemerkt dat de verzoekende partij de concrete motieven van de bestreden beslissing niet weerlegt.

Het zorgvuldigheidsbeginsel legt de overheid de verplichting op haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding. Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat de administratie bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het betreffende dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken. Zoals blijkt uit hetgeen voorafgaat is dit in casu gebeurd. Voorts beperkt de verzoekende partij zich tot een algemene argumentatie zonder evenwel aan te duiden op welke wijze de bevoegde staatssecretaris, door het nemen van de bestreden beslissing, het zorgvuldigheidsbeginsel geschonden zou hebben.

Met haar stelling dat ζ er sprake is van een schending van art.8 EVM, daar de beginselen van behoorlijk bestuur niet werd gerespecteerd ζ , maakt de verzoekende partij niet aannemelijk dat de bestreden beslissing artikel 8 van het EVRM schendt. In zoverre dat er aangenomen kan worden dat er een gezinsband is tussen de verzoekende partij en haar Belgische partner, laat de verzoekende partij na om

met concrete gegevens aan te tonen dat er hinderpalen zijn voor het leiden van een gezinsleven elders, zodat er geen sprake is van een gebrek aan eerbiediging van het gezinsleven in de zin van artikel 8 van het EVRM. Voorts verklaart de verzoekende partij dat er geen rekening werd gehouden met de actuele familiale situatie van de verzoekende partij, maar laat ze aan te tonen met welke gegevens er geen rekening werd gehouden.

Een schending van de motiveringsplicht en van het zorgvuldigheidsbeginsel wordt in casu niet aannemelijk gemaakt.

Het middel lijkt ongegrond.”

Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met de in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de vreemdelingenwet immers geacht in te stemmen met deze grond wanneer zij niet vraagt om te worden gehoord). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog haar visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. RvS 26 juni 2013, nr. 224 092; Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl. St. Kamer*, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25) en dit verzoek zodoende niet mag worden beschouwd als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop gewezen te worden dat het verzoek tot horen er niet toe strekt aan de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

Op 28 januari 2014 dient de verzoekende partij een vraag tot horen in. Ter terechtzitting van 11 maart 2014, alwaar de verzoekende partij uitdrukkelijk wordt uitgenodigd te reageren op de in de beschikking van 20 januari 2014 opgenomen grond, betoogt de verzoekende partij dat zij maar een stuk, een foto, heeft bijgebracht. De verzoekende partij stelt verder zeker nog belang te hebben, omdat de gemachtigde van de staatssecretaris geen rekening heeft gehouden met artikel 8 van het EVRM. Volgens de verzoekende partij heeft zij een partner in België en heeft zij steeds met haar partner in de kapperszaak van haar partner samengewerkt.

3.3.1 In de mate waarin de verzoekende partij betoogt dat zij maar een stuk, een foto, heeft bijgebracht, verwijst de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) naar hetgeen hieromtrent in de beschikking van 20 januari 2014 wordt gesteld.

3.3.2 Voor zover de verzoekende partij betoogt dat de gemachtigde van de staatssecretaris geen rekening heeft gehouden met artikel 8 van het EVRM en zij steeds met haar Belgische partner in diens kapperszaak heeft gewerkt, verwijst de Raad naar hetgeen hieromtrent in de beschikking van 20 januari 2014 wordt gesteld, waarover de verzoekende partij geen opmerkingen heeft gemaakt.

De Raad benadrukt dat de verzoekende partij niet met concrete gegevens aantoont dat er hinderpalen zijn voor het leiden van een gezinsleven elders, zodat er *in casu* geen sprake is van een gebrek aan eerbiediging van het gezinsleven in de zin van artikel 8 van het EVRM.

De schending van artikel 8 van het EVRM, van de motiveringsplicht en van het zorgvuldigheidsbeginsel kan niet worden aangenomen.

Het middel is ongegrond.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie april tweeduizend veertien door:

mevr. A. DE SMET,

kamervoorzitter,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET